

Rugăciunea care ne umple sufletul de frumos

Fiind mare praznic, ziua Întâmpinării Domnului trebuie petrecută în rugăciune, cu gânduri frumoase, de iubire, mulțumire și prețuire. Iată, în cele ce urmează, o rugăciune care ne va umple sufletul de bucurie și de frumos, în ziua luminii.

*Doamne Iisuse Hristoase,
Cel ce, în a 40-a zi,
În locul cel sfânt,
Întru Întâmpinarea
întregii lumi Te-ai arătat
ca Prunc,
Purtat în brațele dreptului
Simeon,
Pentru mântuirea tuturor,
Cât de proslăvită și
prealumina este
aducerea Ta,
În brațele Născătoarei
de Dumnezeu în biserica
Domnului,
Și întâmpinarea Ta de
câtre bătrânul Simeon.
Astăzi, Cerurile se
înveselesc,
Și Pământul se bucură de
venirea Ta, Dumnezeule,
Și de venirea Dumnezeului
și Împăratului nostru.
În această zi
prealuminoasă,
Tu Te-ai arătat pe Tine
Om,
Strălucind de nespusa
lumină dumnezeiască,
Ca împreună cu Simeon să
te vedem față către față,
Să te pipăim cu mâinile
Și să Te primim în
brațele noastre, Ca să te
cunoaștem pe Tine,
Ca Dumnezeu venit în
trup.
Pentru aceasta,
Proslăvim nespusa
coborâre a Ta,
Și marea Ta iubire de
oameni,
Că prin venirea Ta, ai
dăruit acum bucurie
Cerească
Neamului omenesc, căzut
de demult, în păcat.
Că Tu prin dreapta Ta
judecată,*

*Ai izgonit pe strămoșii
noștri
Din raiul desfătării în
lumea aceasta,
Iar acum ne-ai miluit
ca Prunc,
Și iarăși ne-ai deschis
locașurile Cerești,
Și ai prefăcut plânsul
nostru în bucurie.
Tu, ai venit acum ca să iei
păcatele noastre asupra Ta,
Să ne speli cu sângele Tău,
Să ne îmbraci pe noi, cei
goi,
În haina mântuirii și să ne
înfrumusezezi ca pe miri.
Pe noi, toți cei care
prăznuim Dumnezeiasca
Ta Întâmpinare,
Învrednicește-ne să te
Întâmpinăm, pe Tine,
Mirele nostru Ceresc,
Cu candelile credinței și
curăției aprinse,
Să privim cu ochii
credinței dumnezeiasca Ta
față,
Să Te purtăm în inimi,
În toate zilele vieții
noastre,
Ca să ne fii nouă
Dumnezeu,
Și noi să fim, poporul Tău.
Iar în slăvita și înfricoșata
zi a venirii Tale,
Când toți sfinții vor ieși în
văzduh pentru marea Ta
Întâmpinare,
Învrednicește-ne și pe noi
să te vedem,
Și astfel, pururea cu
Domnul vom fi.
Slavă Împărăției Tale,
slavă purtării Tale de grijă,
Că a Ta este Împărăția și
puterea și slava,
Acum și Pururea,
Și-n vecii vecilor,
Amin!*

Pe 2 februarie este Întâmpinarea Domnului, Ziua care ne amintește că mamele au ca îndatorire aducerea pruncilor să crească în biserică și să se sfințească

- Întâmpinarea Domnului este considerată ziua luminii, a lumânărilor
- Rugile și povețele preoților sunt adevărate modele de învățătură și trăire frumoasă, armonioasă, care vor dăinui în familiile creștine

Marți se împlinesc 40 de zile de la minunata Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii. Este un prilej de mare bucurie pentru noi creștinii de pretutindeni, deoarece aducem slavă și închinare Pruncului Sfânt, în amintirea Întâmpinării Domnului în Templul de la Ierusalim.

Ziua a doua a lunii februarie este dedicată Aducerii Pruncului Iisus Hristos în Templul din Ierusalim. Toți cei care vor merge să se reculegă în sânul bisericii în această zi sfântă vor avea parte de momente care le vor înălța din nou, sufletele. Rugile și povețele duhovnicești oferite de preoții slujitori sunt adevărate modele de învățătură și trăire frumoasă, armonioasă, care vor dăinui în toate familiile creștine. Căci este ziua în care cei cu inima deschisă spre credință întâmpină lumina, devenind ei înșiși... lumină.

Hristos este Izvorul Sfințeniei

Marele praznic amintește de momentul aducerii Mântuitorului Iisus Hristos la Templul din Ierusalim, edificiul care reprezenta centrul vieții religioase a evreilor. În felul acesta, avea să se împlinescă Legea. După tradiție, când Pruncului Iisus Hristos a împlinit 40 de zile, Maica Sa, Fecioara Maria, l-a adus la Templul de la Ierusalim și l-a dăruit ca ofrandă lui Dumnezeu. "După Legea lui Moise (Levitic 12, 2-8), femeia care a născut un prunc de parte bărbătească nu avea voie să intre în Templul Domnului timp de patruzeci de zile. La împlinirea acestora, mama venea cu fiul la Templu și aducea jertfă Domnului un miel sau doi porumbei, pentru sacrificiul purificării. Prea Sfânta Fecioară, Maica Domnului, nu avea nevoie de purificare, deoarece Ea a născut fără stricăciune pe Iz-

vorul Curăției și Sfințeniei. Cu toate acestea, Ea s-a supus cu smerenie Legii timpului", după cum bine ne explică scrierile bisericesti, care ne prezintă Întâmpinarea Pruncului Sfânt drept un eveniment de o importanță aparte din viața Domnului Dumnezeului nostru, pe pământ. În ziua aceea, Pruncului Sfânt, a fost întâmpinat de Proorocița Ana și de dreptul Părinte Simeon, ultimii credincioși din Legea veche. Cei doi erau considerați vrednici de a-I ieși înainte Mântuitorului Iisus Hristos, pentru a-L primi așa cum se cuvine pe Împăratul lumii, cu evlavie, smerenie, laude, prețuire și mulțumire. Purtat pe brațe de Maica Sa, Preacurata Fecioară Maria, Pruncului Iisus Hristos este încredințat dreptului Simeon. În spatele Preotului Simeon se afla Sfânta Proorociță Ana, o bătrânică văduvă care-l slujise pe Dumnezeu încă din tinerețe, prin posturi și rugăciuni.

Pruncul care ne-a adus Cerul și Pământul

Aceea a fost ziua în

care Dumnezeu, întrupat prin Hristos Mântuitorul, s-a întâlnit cu poporul Său, Israel, în persoana Profetului Simeon și a Proorociței Ana. De aceea, la doar o zi distanță, pe 3 februarie, sunt prăznuiți Sfântul Simeon și Proorocița Ana. "În acea vreme, dreptul Simeon trăia în Ierusalim. Lui i s-a proorocit că nu va muri până nu va vedea pe Mesia cel promis. Prin har de sus, Sfântul Simeon s-a dus la Templu chiar când Sfânta Fecioară Maria și Dreptul Iosif veneau cu Pruncului Iisus să împlinescă Legea. Simeon Iubitorul de Dumnezeu l-a luat pe Prunc în brațe și, mulțumind Domnului, a rostit: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel" (Luca 2, 29-32). Sfântul Simeon i-a spus Sfintei Fecioare: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și

ca un semn care va stârni împotriviri. Și prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi" (Luca 2, 34-35)". De aceea, în iconografia care reprezintă marea sărbătoare, apare și Sfânta Proorociță Ana, cu un pergament în mână, pe care scrie: "Acest Prunc a adus Cerul și Pământul".

Orice mamă credincioasă își îndumnezeiește bebelușul

Obiceiul curățirii și sfințeniei bebelușilor se păstrează și astăzi, cu sfințenie, în toate familiile creștine ortodoxe. Asemeni Fecioarei Maria, urmând pilda Aducerii Pruncului Sfânt în Templul de la Ierusalim, mămicile creștine își aduc bebelușii la biserică, pentru a-i îndumnezei. Acest lucru, se săvârșește la 40 de zile după naștere, când mamele își aduc pruncii la biserică pentru a li se săvârși slujba specială de curățire (așa-zisa moliftă) și spre a-i fi închinați lui Dumnezeu.